

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

23 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Catan Liliana,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Țurcan Dorel în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 16 noiembrie 2020 și sentinței Judecătoriei Cahul sediul Central din 12 iunie 2020, în cauza penală în privința lui,

Acriș Gheorghe xxxx, născut la xxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 03 ianuarie 2020 – 12 iunie 2020;

Instanța de apel: 06 iulie 2020 – 16 noiembrie 2020;

Instanța de recurs: 11 ianuarie 2021 – 23 iunie 2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 12 iunie 2020, Acriș Gheorghe a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalent a 30 000 lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

S-a încasat de la Acriș Gheorghe în beneficiul statului cheltuieli judiciare în mărime de 1680 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la 17 octombrie 2019, în urma autorizării percheziției, efectuate pe marginea cauzei penale nr. xxxxxxxxxx, la domiciliul lui Acriș Gheorghe, amplasat pe adresa r-nul Cahul, s. Pelinei, a fost depistată și ridicată cânepă uscată, cu o masă totală de 20,972 grame, care, conform Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 79 din 23 ianuarie 2006 privind aprobarea listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, reprezintă droguri în proporții mari. La fel, în timpul efectuării percheziției au fost depistate 2 fragmente de butelii din plastic, predestinate pentru fumatul drogurilor, care aveau depuneri stratificate a rășinii de cannabis, cu masa de 0,025 grame, care constituie, conform

Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 79 din 23 ianuarie 2006 privind aprobarea listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, reprezintă – droguri în proporții mici. De asemenea, în momentul percheziției la domiciliul lui Acriș Gheorghe au fost depistate 3 plante de cannabis (marijuana), care potrivit Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 79 din 23 ianuarie 2006 privind aprobarea listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora din 23 ianuarie 2006, reprezintă plante ce conțin droguri în proporții mici. Drogurile sus-menționate, erau păstrate de către Acriș Gheorghe o perioadă nedeterminată, fără scop de înstrăinare.

Fapta lui Acriș Gheorghe a fost calificată de prima instanță în baza art. 217 alin. (2) din Codul penal, potrivit indicilor calificativi, circulația ilegală de droguri, adică păstrarea drogurilor în proporții mari, fără scop de înstrăinare.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Țurcan Dorel în numele inculpatului Acriș Gheorghe, prin care a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei hotărâri de achitare a lui Acriș Gheorghe.

3.1 În motivarea apelului, avocatul a invocat că:

- actul privind efectuarea percheziției la fața locului a fost efectuată de către o echipă de colaboratori al organului de anchetă. Procesul-verbal de percheziție a fost semnat de către membrii echipei respective, întrunită în baza ordonanței procurorului de Cahul. În cadrul anchetelor preliminare și de judecată membrii echipei în cauză au fost audiați în calitate de martori, care au depus depoziții identice, confirmându-se faptul efectuării actului de percheziție în s. Pelinei în domiciliul lui Acriș Gheorghe;

- percheziția în cauză s-a efectuat în domiciliul/casa privată a lui Acriș Stepan. Substanțele de culoare verde și un vas din plastic au fost ridicate din casa/șopronul cet. Acriș Stepan. Substanțele de culoare verde, un vas de plastic au fost ridicate din incinta casei unicului proprietar Acriș Stepan, fără ca dânsul să fie informat despre actele organului de anchetă și instanței de judecată privind procesul de efectuare a percheziției și ridicarea substanțelor enunțate, fără a i se aduce la cunoștință rezultatele percheziției și actele care au fost întocmite la fața locului;

- organul de urmărire penală nu a prezentat instanței nici o probă care ar confirma păstrarea și utilizarea de către Acriș Gheorghe a substanțelor narcotice, bănuindu-se doar faptul că substanța narcotică ar

fi fost păstrată și utilizată de către Acriș Gheorghe. În cadrul cercetării judecătorești nu au fost prezentate probe, cum sunt amprente digitale, imprimări audio-video, interceptări telefonice, depoziții ale martorilor oculari sau probe de altă natură care urmau să confirme implicarea lui Acriș Gheorghe în săvârșirea infracțiunii incriminată;

- organul de urmărire penală nici nu a încercat să depisteze existența de amprente pe vasul din plastic ridicat în rezultatul percheziției. Actul de condamnare este fondat pe depozițiile martorilor care au efectuat percheziția în domiciliul lui Acriș Stepan, pe raportul de expertiză nr. 34/12/3-R-568 din 26 noiembrie 2019 și mai mult nimic;

- instanța de judecată în mod eronat și inexplicabil a constatat că Acriș Stepan fiind într-o stare gravă de sănătate nu a fost atras în procesul de efectuare a percheziției, însă același complet de judecată nu a ținut cont că respectiva persoană sa prezentat la audieri de unul singur și fără ajutor. Instanța de judecată face trimitere la depozițiile martorilor Bădilă Ion și Bostan Vitalie potrivit cărora Acriș Stepan la rugămintea lui Acriș Gheorghe nu a fost atras în procesul de efectuare a percheziției pentru a nu-l stresa, în loc să aprecieze condamabil comportarea colaboratorilor de poliție, care erau obligați să-l implice pe proprietarul casei Acriș Stepan în procesul de percheziție, instanța apreciază depozițiile martorilor ca o probă care în fapt și în drept ar trebui apreciate în favoarea, și nicidecum în defavoarea lui Acriș Gheorghe;

- Acriș Gheorghe nu era și nu este în drept să conteste legalitatea procesului-verbal de percheziție din 17 octombrie 2019, întocmit în casa tatălui său.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul, din 16 noiembrie 2020 a fost respins apelul avocatului Țurcan Dorel declarat în numele inculpatului Acriș Gheorghe, menținută sentința Judecătoriei Cahul, sediul central din 12 iunie 2020.

4.1 Instanța de apel a constatat că prima instanță judecând cauza a apreciat obiectiv probele administrate în cadrul cercetării judecătorești, și întemeiat a ajuns la concluzia că fapta inculpatului Acriș Gheorghe corect a fost calificată ca infracțiune prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, potrivit indicilor calificativi, circulația ilegală de droguri, adică păstrarea drogurilor în proporții mari, fără scop de înstrăinare, precum și vinovăția acestuia în comiterea faptei prejudiciabile imputate pe deplin și-a găsit confirmarea. Vinovăția inculpatului Acriș Gheorghe în săvârșirea faptei imputate este demonstrată și prin probele materiale administrate la cauza penală, cercetate în ședința instanței de fond și verificate suplimentar în instanța de apel.

Concluzia expusă în sensul confirmării vinovăției inculpatului

Acriș Gheorghe în săvârșirea faptei penale de păstrarea drogurilor în proporții mari, fără scop de înstrăinare fiind fundamentată pe declarațiile martorilor Bădilă Ion, Bostan Vitali și Acriș Stepan, procesul-verbal de percheziție din 17 octombrie 2019 de la domiciliul inculpatului Acriș Gheorghe, raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/3-R568 din 26 noiembrie 2019 și certificat eliberat de Primăria com. Pelinei, r-nul Cahul cu nr. 401 din 29 octombrie 2019, din care rezultă că domiciliul inculpatului Acriș Gheorghe, este în com. Pelinei, r-nul Cahul, probe ce necesită a fi apreciate ca fiind pertinente, concludente, veridice și utile, care justificat de către prima instanță au fost puse la baza sentinței de condamnare a inculpatului Acriș Gheorghe. Instanța de apel nu are nici un dubiu de a pune la îndoială veridicitatea declarațiilor depuse de martorii Bădilă Ion și Bostan Vitali, colaboratori ai Serviciului Vamal, care în data de 17 octombrie 2019 au efectuat nemijlocit percheziția la domiciliul inculpatului Acriș Gheorghe.

Instanța de apel a constatat ca fiind demonstrată în afara oricărui dubiu păstrarea în domiciliu a drogurilor în proporții mari, fără scop de înstrăinare de către inculpatul Acriș Gheorghe, considerente din care fapta inculpatului întrunește elementele laturii obiective și subiective ale infracțiunii prevăzută de art. 217 alin.(2) Cod penal, iar invocările apărării privitor la lipsa probelor în acest sens, se atestă a fi neîntemeiate.

Verificând legalitatea sentinței, sub aspectul stabilirii pedepsei inculpatului Acriș Gheorghe, instanța de apel a reținut că prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului a respectat principiile de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 7, 75 Cod penal, aplicându-i acestuia o pedeapsă echitabilă și în limitele stabilite de sancțiunea normei de incriminare.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Țurcan Dorel în numele inculpatului prin care invocând incidența *pct. 6) și 8)* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei cu pronunțarea hotărârii de achitare a condamnatului Acriș Gheorghe.

5.1 În susținerea recursului avocatul a invocat că:

- consideră că instanța de apel, urma a aprecia depozițiile martorilor Bădilă Ion și Bostan Vitalii ca o probă care, în fapt și drept ar trebui să fie apreciată în favoarea lui Acriș Gheorghe, acestea fiind și contractorii;

- faptul că Acriș Gheorghe a semnat procesul-verbal cu privire la percheziție din 17.10.2019 în incinta casei tatălui său Acris Ștefan, n-a avut obiecții și nu la contestat în instanța de judecată consideră că nu urmează a fi apreciat că a acceptat cele

constatate și că nu la contestat deoarece nu avea nici o calitate procesuală;

6. La recursul ordinar declarat de către Țurcan Dorel în numele inculpatului în conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹ Cod procedură penală, procurorul a depus referință și pledează pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursului ordinar declarat, Colegiul Penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Din cuprinsul recursului declarat se reține că, recurentul invocă ca temeiuri de drept *pct. 6) și 8)* din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce stipulează că: hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul Penal consideră că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la *pct. 6)* alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

Din textul deciziei recurate se constată că instanța de apel, a cercetat toate probele prezentate, apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității acestora și care în ansamblul lor, menționând argumentat că aceste probe nu demonstrează poziția inculpatului precum că, acesta nu se face vinovat de cele imputate.

Cât privește argumentele părții apărării, că Acriș Gheorghe a semnat procesul-verbal cu privire la percheziție din 17.10.2019 în incinta casei tatălui său Acris Ștefan, n-a avut obiecții și nu la contestat în instanța de judecată consideră nu poate fi apreciat ca acceptare a celor constatate și că, nu a contestat procesul-verbal deoarece nu avea nici o calitate procesuală și că depozițiile martorilor Bădilă Ion și Bostan Vitalii ar trebui să fie apreciate în favoarea lui Acriș Gheorghe, Colegiul Penal

remarcă, că acestea au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Or, reaprecierea probelor, în modul propus de recurent nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii instanței de fond, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Colegiul Penal consideră, că toate probele prezentate au primit o apreciere justă, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din materialul factologic acumulat la prezenta cauză.

Cu referire la temeiul pentru recurs invocat de către apărător - *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, specificat la *pct. 8)* alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs remarcă că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Reieșind din textul recursului rezultă că, în viziunea recurentului probele administrate nu confirmă vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, or, reieșind din materialele dosarului se constată că inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal – *circulația ilegală de droguri, adică păstrarea drogurilor în proporții mari, fără scop de înstrăinare*, astfel instanța de apel corect a subliniat circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, argumentat concluzionând despre vinovăția inculpatului.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Prin urmare, Colegiul penal remarcă că, recurentul doar a specificat despre lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii imputate, fără a-și argumenta poziția, or, conținutul probelor enunțate în *pct. 4.1.* al prezentei decizii, care au fost amplu analizate și obiectiv apreciate de către instanța de apel, în contextul de învinuire al inculpatului în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, confirmă cu certitudine

că acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii imputate, în acest sens ne fiind identificată careva eroare de drept.

Lecturând recursul se observă faptul că avocatul, Țurcan Dorel, critică decizia instanței de apel sub prisma aprecierii probelor care o consideră incorectă, astfel Colegiul Penal reamintește că, la această etapă nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, or, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

De asemenea, Colegiul Penal susține că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare corespunzătoare rigorilor și exigențelor cuprinse în art. 6 CEDO.

Astfel, se constată că în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui Acriș Gheorghe, inclusiv vinovăția acestuia, după cum rezultă din hotărârile instanțelor de fond, care s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în mod obiectiv, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997).

Colegiul Penal raportând motivele invocate în recurs cu partea descriptivă a deciziei instanței apel, conchide că instanța de apel s-a expus detaliat asupra chestiunilor esențiale supuse atenției sale, și anume în privința caracterului penal al acțiunilor inculpatului Acriș Gheorghe, or instanța de recurs ordinar nu identifică nici un temei de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate, iar motivarea instanței de apel în virtutea corectitudinii ei pentru a evita repetări inutile, se acceptă și se însușește de instanța de recurs ordinar, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a

hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În concluzie, rezumând cele expuse mai sus, Colegiul Penal constată că, în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului, nefiind identificată de instanța de recurs vreo eroare judiciară, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii atacate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Țurcan Dorel în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 16 noiembrie 2020 și sentinței Judecătoriei Cahul sediul Central din 12 iunie 2020, în cauza penală în privința lui *Acriș Gheorghe xxxxxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **29 iulie 2021**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana